

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Яценка Володимира Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу другого частини третьої статті 34 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
23 липня 2025 року
№ 75-3(I)/2025

Справа № 3-40/2025(79/25)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Петришина Олександра Віталійовича – головуючого,
Кичуна Віктора Івановича,
Олійник Алли Сергіївни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Яценка Володимира Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу другого частини третьої статті 34 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Олійник А.С. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Яценко В.А. із клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 55, частинам першій, третій, четвертій статті 125 Конституції України (конституційність) абзац другий

частини третьої статті 34 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до абзацу другого частини третьої статті 34 Кодексу „питання про направлення кримінального провадження з Вищого антикорупційного суду до іншого суду вирішується колегією у складі п’яти суддів Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду за поданням складу суду, визначеного для розгляду кримінального провадження, або за клопотанням сторін не пізніше п’яти днів з дня внесення такого подання чи клопотання, про що постановляється вмотивована ухвала“.

На думку суб’єкта права на конституційну скаргу, «юрисдикція Апеляційної палати ВАКС взагалі не поширюється на суди загальної юрисдикції першої інстанції та згідно ч. 3 ст. 34 КПК України за загальним правилом розгляд питань щодо визначення підсудності належить саме Верховному Суду. Апеляційна палата ВАКС створена у складі ВАКС та фактично є зацікавленим суб’єктом при вирішенні питання підсудності з ВАКС до іншого суду, що прямо ставить під сумнів дотримання права на справедливий суд в контексті розгляду справи „судом, встановленим законом“. А відтак положення абз. 2 ч. 3 ст. 34 КПК України є неконституційним».

Обґрунтовуючи неконституційність абзацу другого частини третьої статті 34 Кодексу, Яценко В.А. посилається на Конституцію України, рішення Конституційного Суду України, акти міжнародного права, Кодекс, Закон України „Про судоустрій і статус суддів“, Закон України „Про Вищий антикорупційний суд“, а також на судові рішення у його справі.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

На розгляді Вищого антикорупційного суду перебуває кримінальне провадження за обвинуваченням, зокрема Яценка В.А., у вчиненні кримінальних правопорушень, визначених частиною п’ятою статті 191, частиною третьою статті 209 Кримінального кодексу України.

Колегія суддів Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду ухвалою від 17 жовтня 2023 року залишила без задоволення клопотання захисників, які діяли, зокрема, в інтересах Яценка В.А., про направлення кримінального провадження з Вищого антикорупційного суду до Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська.

Під час підготовчого судового засідання у Вищому антикорупційному суді захисники, що діяли, зокрема, в інтересах Яценка В.А., 9 лютого 2024 року подали клопотання про звернення до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду щодо вирішення питання про направлення зазначеного кримінального провадження до Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська.

Колегія суддів Вищого антикорупційного суду ухвалою від 22 квітня 2024 року частково задовольнила це клопотання та постановила звернутися до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду з поданням щодо вирішення питання про направлення кримінального провадження за обвинуваченням, зокрема, Яценка В.А. до іншого суду.

Дослідивши подання Вищого антикорупційного суду від 22 квітня 2024 року, колегія суддів Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду ухвалою від 4 червня 2024 року закрила провадження з розгляду цього подання, зокрема, з огляду на те, що приписи статті 34 Кодексу „не передбачають неодноразове в одному провадженні вирішення питання про підсудність за клопотанням чи поданням з аналогічних підстав, оскільки це суперечить закріпленим у ст.2 КПК України завданням кримінального провадження“. Колегія суддів Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду також констатувала, що „довід, зазначений у поданні – п.2 ч.5 ст.216 КПК України, вже був предметом розгляду Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду в порядку, передбаченому ст.34 КПК України <...> . Фактично в поданні ставиться питання про перегляд рішення, яке набрало законної сили“; у резолютивній частині цієї ухвали вказала, що вона „набирає законної сили з моменту проголошення та оскарженню в касаційному порядку не підлягає“.

Захисник, який діяв в інтересах Яценка В.А., звернувся до Верховного Суду з касаційною скаргою на ухвалу колегії суддів Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду від 4 червня 2024 року.

Колегія суддів Першої судової палати Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду ухвалою від 10 жовтня 2024 року відмовила у відкритті касаційного провадження.

Захисник, який діяв в інтересах Яценка В.А., подав до Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду клопотання про направлення матеріалів кримінального провадження з Вищого антикорупційного суду до Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська, а також клопотання про передання на розгляд Великої Палати Верховного Суду клопотання про направлення кримінального провадження з одного суду до іншого в межах юрисдикції різних апеляційних судів у порядку статей 434¹, 434² Кодексу.

Колегія суддів Першої судової палати Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду ухвалою від 26 листопада 2024 року відмовила у задоволенні цих клопотань, та, керуючись статтею 34 Кодексу, стосовно клопотання захисника про направлення кримінального провадження до іншого суду зазначила, що „розгляд заявлених заявником вимог не відноситься до повноважень Верховного Суду“; стосовно клопотання про передання на розгляд Великої Палати Верховного Суду клопотання про направлення кримінального провадження в порядку статей 434¹, 434² Кодексу вказала, що „прийняття рішення про передачу кримінального провадження на розгляд Великої Палати Верховного Суду під час вирішення питання в порядку ст. 34 КПК України не передбачено“.

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України керується таким.

Відповідно до частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов

її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо: вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду) (пункт 1); з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (пункт 2).

Ураховуючи вимоги пункту 1 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ остаточним судовим рішенням у справі Яценка В.А. є ухвала колегії суддів Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду від 4 червня 2024 року, оскільки вона набрала законної сили з моменту її проголошення та не підлягає оскарженню у касаційному порядку.

Яценко В.А. мав реалізувати право на звернення до Конституційного Суду України з конституційною скаргою до 5 вересня 2024 року, проте він звернувся до Конституційного Суду України з конституційною скаргою 25 лютого 2025 року, яку було зареєстровано в Конституційному Суді України 14 березня 2025 року, тобто поза межами строку, що його встановлено для подання конституційної скарги.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Яценка Володимира Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу другого частини третьої статті 34 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**